

شیوع تغذیه انحصاری با شیر مادر و عوامل مرتبط با آن در شیرخواران زاهدان

سال ۷۹-۸۰

دکتر محمود ایمانی^۱، مهندس مهدی محمدی^۲، دکتر ناطمه رخشانی^۳ دکتر سوسن شنیعی^۴

چکیده

سابقه و هدف: تغذیه انحصاری با شیر مادر به عنوان یک عامل مهم در تامین سلامت کودکان در ۶ماه اول زندگی، خصوصاً در کشورهای توسعه نیافته، نقش موثری دارد. از آنجا که دوره تغذیه انحصاری با شیر مادر تابع شرایط اجتماعی و فرهنگی جوامع است، لذا ضروری است عوامل موثر بر آن در مناطق مختلف مورد بررسی قرار گیرد. مطالعه حاضر در راستای تعیین مدت تغذیه انحصاری با شیر مادر و عوامل موثر بر آن در مراجعه کنندگان به مراکز بهداشتی و درمانی زاهدان در سال‌های ۱۳۷۹-۸۰ صورت گرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه که به صورت مقطعی انجام شد تعداد ۲۵۳ نفری از مادرانی که فرزند ۲-۶ماهه داشتند و جهت انجام مراجعت‌های کودکان خود به ۵مراکز بهداشتی و درمانی مراجعه کرده بودند به صورت تصادفی انتخاب شدند و با استفاده از پرسشنامه و مصاحبه حضوری عملکرد مادران در مورد نحوه تغذیه کودک تا ۶ماهگی تعیین و نقش آموزش قبل از زایمان، هم اتفاقی به بیماری مادر با شیوع تغذیه انحصاری محاسبه گردید.

یافته‌ها: اطلاعات به دست آمده نشان داد که ۴۶/۳درصد از مادران بی‌سواد، ۷۴/۷درصد دارای سن کیستر از ۳سال و ۰/۹درصد شاغل بودند. جامعه شیرخواران مورد مطالعه شامل ۴۵۳/۴درصد دختر و ۵۶/۶درصد پسر بودند و ۹۰/۵درصد آنان ملیت ایرانی داشتند و ۹۷/۶درصد شیرخواران در بدو تولد با شیر مادر تغذیه شده بودند. میزان تغذیه انحصاری با شیر مادر تا سن ۶ماهگی در کودکان مورد مطالعه ۴۴/۷درصد بود. نتایج آزمون کای دو نشان داد که مدت زمان تغذیه انحصاری با شیر مادر با آموزش‌های قبل از زایمان و همان‌آثی بودن مادر و نوزاد ارتباط مستقیم و با بیماری‌های مادر در ۶ماه اول ارتباط معکوس دارد.

نتیجه‌گیری: فراگیر کردن آموزش‌های قبل از زایمان، همان‌آثی بودن مادر و نوزاد، همچنین توجه بیشتر به مادران مسن و افزایش آگاهی مادران در زمینه بیماری‌هایی که نیاز به فلک شیردهی نیست، در ترویج تغذیه انحصاری با شیر مادر و جلوگیری از مرگ و میر کودکان زیر دو سال نقش مهمی ایفا می‌کند.

وازگان کلیدی: تغذیه انحصاری با شیر مادر

۱- گروه اطفال، دانشکده علوم پزشکی زاهدان

۲- گروه آمار و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

۳- گروه بهداشت عمومی، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

۴- پزشکی عمومی

برنامه‌ریزی‌های بهداشتی ترویج تغذیه شیرخواران با شیر مادر مهم‌ترین مسأله‌ای است که در آموزش مادران باید مد نظر قرار گیرد^(۳).

شیر مادر مناسب‌ترین غذا برای کودک است و نیازهای غذایی شیرخوار را به تنها بی تپایان ۶-۴ماهگی تامین می‌کند. مطالعات متعددی تایید کرده است که مقدار انزیزی، مقدار لاتکتوز، پروتئین، چربی، مواد بعده و ویتامین‌های موجود در شیر مادر (به جزء ویتامین D)، از کیفیت غذایی بالایی برخوردارند^(۴).

اخیراً بعضی مطالعاتی که در کشور ما انجام شده است نشان می‌دهد که مجموعه‌ای از ناآگاهی‌ها و باورهای غلط فرهنگی، کم‌توجهی و بعضاً بی‌اطلاعی گروه پژوهشی موجب می‌شود که علی‌رغم اینکه تقریباً تمام مادران معتقدند شیر مادر به مراتب بهتر از شیرهای مصنوعی است، در عمل تعدادی از شیرخواران از این نعمت الهی محروم کردند و تعداد دیگری از آنان مجبور شوند در کنار شیر مادر از شیر خشک هم تغذیه نمایند. در سال‌های اخیر در کشور ما با گسترش سیستم شبکه بهداشتی - درمانی تلاش‌های وسیعی انجام گرفته است تا سطح آگاهی، نگرش و عملکرد مادران را نسبت به تغذیه انحصاری با شیر مادر در ۶ماهه اول زندگی افزایش دهند. با این وجود، بعضی از مادران آگاهی و باور لازم را ندارند و این مسئله ریشه در پاره‌ای از عوامل اجتماعی فرهنگی و زیستی جامعه دارد. شیوع تغذیه انحصاری در جوامع مختلف ممکن است تحت تأثیر عوامل متفاوت قرار داشته باشد و از چندین عامل اجتماعی و زیستی مادر و کودک تأثیر پذیرد، لذا ضروریست در جوامع مختلف این امر مورد بررسی فرار گیرد^(۱).

مقدمه
تغذیه با شیر مادر از دیرباز یک شرط لازم و حیاتی برای بقای کودک در طی دوران شیرخوارگی بوده است چرا که علاوه بر تأمین مناسب‌ترین رشد جسمی برای کودک و تأمین نیازهای عاطفی شیرخوار و مادر نقش بسیار حیاتی در جلوگیری از بروز عفونت‌های مختلف به خصوص عفونت‌های گوارش و تنفسی دارد^(۱).

با پیشرفت صنعت و فن آوری، تغییراتی در روش‌های زندگی، رابطه متقابل مادر و فرزند و الگوهای تغذیه‌ای ایجاد شده است. در سال‌های اخیر، در بسیاری از کشورهای صنعتی کاهش چشمگیری در روند تغذیه شیرخواران با شیر مادر مشاهده شده است^(۲) و این در حالی است که در مطالعات متعدد در کشورهای صنعتی از جمله آمریکا، مرگ و میر شیرخواران زیر یک سال که از شیر مادر تغذیه نمی‌کرده‌اند ۶-۳برابر گزارش شده است. بر این اساس، آکادمی کودکان آمریکا بر مصرف شیر مادر به جای شیر خشک تاکید کرده است^(۱).

در دهه‌های اخیر تلاش بیشتری جهت ترویج تغذیه با شیر مادر و افزایش آگاهی نسبت به تأثیرات شگفت‌انگیز آن صورت گرفته است تا آنجا که در سال ۱۹۸۹ سازمان ملل متحد این امر را که همه مادران باید بتوانند فرزندان خود را از شیر خود تغذیه کنند و همه کودکان قادر باشند از شیر مادر خود تغذیه کنند، به عنوان حقوق بشر قلمداد کرده و سازمان‌های دیگر مانند یونیسف، سازمان بهداشت جهانی و ارگانهای بین‌المللی دیگر، تغذیه با شیر مادر را به عنوان رکن اساسی تامین، حفظ و بقای سلامتی کودک معرفی کرده‌اند. با در نظر داشتن این موارد، تغذیه با شیر مادر در ۶ماه اول زندگی نقش موثرتری در تامین سلامت کودکان دارد. در

خارج از منزل، هم‌اتاقی بودن مادر و نوزاد، زمان شروع شیردهی بعد از زایمان، موادی که شیرخوار طی ۶ماه اول زندگی به جز شیر مادر استفاده نموده است و ابتلا به بیماری مادر و کودک طی شش ماه اول زندگی کودک بود.

داده‌های گردآوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS و محاسبه کای دو و نیز استفاده از مدل رگرسیون لجستیک مورد تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها

در این مطالعه ۲۵۳ مادر مراجعه‌کننده به ۵ مرکز بهداشتی درمانی سطح شهر زاهدان که کودک ۲۴-۲۶-ماهه داشتند انتخاب شدند. ۴۶درصد از مادران بی‌سواند، ۷۷درصد دارای سن کمتر از ۳۰ سال و ۷۹درصد شاغل بودند. جامعه شیرخواران مورد مطالعه شامل ۵۳/۴درصد دختر و ۴۶/۴درصد پسر بودند ۹۰/۵درصد آنان ملیت ایرانی داشتند.

از مجموع مادران مطالعه شده ۸۰/۲درصد آنان آموزش و مراقبت قبل از زایمان دریافت کرده بودند و ۹۰/۹درصد از شرایط هم‌اتاق بودن مادر و نوزاد برخوردار بوده‌اند. بنا به گفته مادر در ۵/۹درصد موارد بیماری مادر و در ۱/۶درصد موارد نیز بیماری کودک عامل قطع شیردهی در ۶ماه اول بوده است.

بایوجه به نمودار ۱/۷۴۴درصد کودکان تا ۶ماهگی تغذیه انحصاری با شیر مادر داشته‌اند. در حالی که ۳۷/۹درصد مادران قبل از ۶ماهگی همواره با شیر مادر غذای دیگری را شروع کرده و E.B.F را رعایت نکرده بودند و ۱۷/۴درصد مادران بعد از ۶ماهگی نیز فقط تغذیه با شیر مادر را ادامه داده بودند بدون اینکه غذاهای کمکی در برنامه غذاهای روزانه شیرخوار وارد کرده باشند.

على‌رغم اینکه در سال‌های اخیر تلاش بسیاری در جهت ترویج تغذیه انحصاری با شیر مادر در ۶ماه اول زندگی در سیستم شبکه بهداشتی - درمانی کشور انجام گرفته است، با این وجود اطلاعات کافی از شیوع تغذیه انحصاری شیرخواران در دست نیست. لذا در این بررسی ضمن تعیین شیوع تغذیه انحصاری با شیر مادر تا ۶ماهگی، نقش بعضی عوامل با این شیوع روی مادران تحت پوشش مراکز بهداشتی و درمانی زاهدان، طی سالهای ۱۳۷۹-۸۰ انجام گرفت.

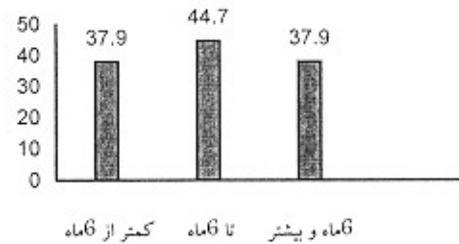
مواد و روش‌ها

تحقیق به صورت مقطعی انجام گرفت. شهر زاهدان براساس وضعیت اقتصادی اجتماعی به ۵ ناحیه تقسیم و از هر ناحیه یک مرکز بهداشتی درمانی انتخاب گردید. سپس از بین مادرانی که به پنج مرکز بهداشتی درمانی شهر در سطح شهر زاهدان و به منظور دریافت خدمات و مراقبتهاي بهداشتی مراجعه و شیرخوار ۲۴-۲۶-ماهه داشتند یک نمونه ۲۵۳نفری (با استفاده از فرمول $n = \frac{Z^2 P(1-P)}{d^2}$) که شیوع تغذیه انحصاری با شیر مادر بر اساس مطالعات قبلی ۸۰درصد، خطای نوع اول ۰/۰۵ در نظر گرفته شده است) انتخاب و نمونه‌گیری نصادفی از مراجعه‌کنندگان به مراکز بهداشتی درمانی انجام شد.

گردآوری اطلاعات با استفاده از پرسشنامه و به روش مصاحبه حضوری (توسط فردی آموزش‌دیده) انجام گرفت، این پرسشنامه حاوی اطلاعات دموگرافیک و سیزده سؤال در مورد نحوه تغذیه کودک تا شش‌ماهگی و برخی عوامل موثر بر آن شامل: سن و جنس کودک، ملیت، سن و سواند مادر، مراقبتهاي دوران بارداری، اشتغال به کار در

ارتباطی بین تغذیه انحصاری با شیر مادر و سواد مادر، جنس کودک، اشتغال مادر، ملیت و زمان شروع شیردهی مشاهده نشد. نقش سایر عامل با بروز عدم تغذیه انحصاری با شیر مادر در جدول شماره ۱ ارایه گردید و نشان می‌دهد که رفتار فوق با آموزش‌ها و مراقبت‌های انجام شده قبل از زایمان، همان‌تفاوتی بودن مادر و فرزند، سن مادر و بیماری مادر رابطه معنی‌دار آماری نشان داد.

نمودار ۱- توزیع فراوانی مادران بر حسب طول مدت تغذیه انحصاری با شیر مادر، زاهدان، سالهای ۱۳۷۹-۸۰

جدول ۱- توزیع شیرخواران بر حسب مدت تغذیه انحصاری با شیر مادر و به تفکیک عوامل مرتبط، زاهدان، سالهای ۱۳۷۹-۸۰

نتیجه آزمون	Ratio ODD'S			عوامل مرتبط
		نداشته (N=۱۴۰)	داشته (N=۱۱۳)	
(P<0.01)	۲/۳	(۱۷/۹)۹۰ (۳۲/۱)۴۵	(۸۳/۲)۹۴ (۱۶/۸)۱۹	سن مادر: - کمتر از ۳۰ سال - ۳۰ سال و پیشتر
(p<0.05)	۱/۹	(۷۰/۷)۱۰۶ (۲۴/۳)۳۴	(۸۵/۸)۹۷ (۱۴/۲)۱۶	مراقبت و آموزش قبل از زایمان: - داشته - نداشته
(P<0.001)	۷/۱	(۸۵/۷)۱۲۰ (۱۴/۳)۲۰	(۹۷/۳)۱۱۰ (۲/۷)۳	هم اناق بودن مادر و نوزاد: - بله - خیر
(P<0.01)	جندین برابر	(۸۲/۹)۱۱۶ (۱۷/۱)۲۴	(۱۰۰)۱۱۳ (-)۰	ابتلاء مادر به بیماری: - نداشته - داشته

موثر بر تغذیه انحصاری با شیر مادر نتایج زیر به دست آمد:

احتمال بقای شیردهی تا پایان ۶ماهگی در دختران ۶۵/۹درصد، در پسران ۵۷/۶درصد، در کودکان ایرانی ۷/۶۰درصد در کودکان افغانی ۷۵درصد، در کودکان مادرانی که سن کمتر از ۳۰سال داشتند ۱/۱۵درصد، و در کودکان مادران بالاتر از ۳۰سال

باظوجه به توزیع تجمعی احتمال بقای مدت تغذیه انحصاری، ۹۷/۶درصد از کودکان در بدرو تولد، ۸۸/۹درصد تا پایان سه‌ماهگی و ۸۸/۹درصد تا پایان سه‌ماهگی و ۶۵/۹ تا پایان ۶ماهگی از شانس تغذیه انحصاری با شیر مادر برخوردار بوده‌اند.

همچنین یا محاسبه احتمال بقای مدت تغذیه انحصاری تا پایان ۶ماهگی بر حسب عوامل مختلف

شیوع تغذیه انحصاری با شیر مادر و عوامل مرتبط با آن در صد از کودکان در هنگام ترخیص از بیمارستان و ۶۱ درصد کودکان در هفتگی تغذیه انحصاری با شیر مادر داشته‌اند^(۶) که در مطالعه ما این رفتار به ترتیب ۹۷/۶ درصد و ۹۲ درصد بوده است.

در اسپانیا ۸۲ درصد کودکان هنگام تولد با شیر مادر تغذیه شده‌اند و در ماه سوم ۴۲/۱ درصد از کودکان منحصرآ با شیر مادر تغذیه شده‌اند^(۷) در مطالعه ما به ترتیب ۹۷/۶ درصد و ۸۸/۹ درصد نوزادان در مصر ۵۱/۲ درصد از آنان، در هفته اول زندگی از شیر مادر تغذیه کرده بودند^(۸) و در سریلانکا ۵۹ درصد در سه‌ماهگی^(۹) و در اندونزی ۶۳ درصد کودکان در سه‌ماهگی^(۱۰) و نیکاراگوئه ۴۵ درصد نوزادان در هفته اول هنوز از تغذیه انحصاری با شیر مادر برخوردار بوده‌اند^(۱۱). در ایتالیا در سال ۲۰۰۰، ۸۹/۶ درصد از نوزادان در بدو تولد با شیر مادر تغذیه شده بودند و ۶۶/۱ درصد از آنها در سه‌ماهگی هنوز هم شیر مادر را حداقل به صورت نسبی دریافت می‌کردند و ۴۸/۹ درصد فقط با شیر مادر تغذیه می‌شدند^(۱۲).

در مطالعات کشوری (۱۳۷۶)، ۱۹ درصد کودکان روستائی ۷ درصد کودکان شهری در سن ۴ ماهگی از تغذیه انحصاری با شیر مادر بهره‌مند بودند^(۱۳) در بابل (۱۳۷۶)، ۹۲/۶ درصد بعد از زایمان با شیر مادر تغذیه، در سه‌ماهگی ۸۶/۹ درصد از کودکان شهری و ۷۱/۷ درصد از کودکان روستایی هنوز از تغذیه انحصاری با شیر مادر برخوردار بودند، نسبت مذکور در ۴۱/۷ درصد از کودکان روستایی در شهر و ۶۷/۴ درصد در روستا و در ۶ ماهگی به ۵۷/۱ درصد در شهر و ۵۰/۱ درصد در روستا کاهش یافته است^(۱۴). همچنین میانگین مدت زمان تغذیه انحصاری با شیر مادر در مطالعه زاهدان ۵/۷۱±۲/۵۵ در

۶۱/۵ درصد، در کودکان مادران بی‌سواد درصد و مادران با سواد ۶۴ درصد، در کودکان مادران شاغل ۳۵ درصد و مادران خانه‌دار ۶۴/۴ درصد، در کودکانی که با مادران خود هماناف بوده‌اند ۶۶/۵ درصد و در سایرین ۱۷/۴ درصد و در تمام کودکانی که خود یا مادرانشان به بیماری مبتلا شده‌اند احتمال بقا صفر درصد بوده است. اگرچه در بررسی جداگانه موثر بر E.B.F با آزمون کای دو، بیماری مادر، آموزش و مراقبت قبل از زایمان، همانافی بودن مادر و نوزاد پس از زایمان و سن مادر به عنوان علل موثر بر E.B.F شناخته شد اما طبق یک مدل رگرسیونی لجستیک، آموزش و مراقبت قبل از زایمان یک عامل موثر شناخته نشد. طبق این مدل، شانس تغذیه انحصاری با شیر مادر تا پایان ۶ ماهگی (E.B.F) برای کودکانی که پس از زایمان با مادرانشان هم‌اطلاق بوده‌اند ۷/۵۷ برابر سایرین و شانس E.B.F برای کودکانی که مادرانشان سن کمتر از ۳۰ سال داشتند ۲/۴۸ برابر سایرین بود.

بحث

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که در بین ۲۰۳ کودک، ۹۷/۶ درصد در ابتدای تولد با شیر مادر تغذیه شده‌اند. احتمال بقای شیردهی انحصاری کودک با شیر مادر تا پایان یک‌ماهگی ۹۴/۱ درصد و تا پایان سه‌ماهگی ۸۸/۹ درصد، تا پایان چهار‌ماهگی ۸۴/۴ درصد، تا پایان پنج‌ماهگی ۷۵/۶ درصد و تا پایان ۶ ماهگی ۶۵/۹ درصد بوده است. همچنین ۱۱۳ کودک (۷۴۴/۷ درصد) دقیقاً تا پایان ۶ ماهگی فقط با شیر مادر تغذیه شده‌اند.

مطالعه‌ای در ایالت هاریانا هند^(۵) نشان داد که ۱۵ درصد کودکان در چهار‌ماهگی از تغذیه انحصاری با شیر مادر برخوردار بوده‌اند، در نیوزیلند

نیز این نتایج مراقبت‌های خوب پس از زایمان و آموزش و آگاهی کافی پرستن بیمارستانی در ارتباط با اهمیت هم‌اتاقی بودن می‌باشد. نتایج این بررسی نشان می‌دهد که ۲۰۳ نفر از مادران مراجعه کننده (۲۰/۴۰درصد) در دوران حاملگی تحت مراقبت‌های لازم توسط مراکز بهداشتی - درمانی بوده‌اند. همچنین نتایج نشان داد که فقدان مراقبت‌های قبل از زایمان به طور معنی‌داری خطر انحصاری نبودن تغذیه با شیر مادر تا سن ۳ماهگی را به میزان ۱۵/۸درصد افزایش می‌دهند. در مطالعه نیوزیلند گزارش کرده‌اند که فقدان آموزش پیش از زایمان خطر انحصاری نبودن تغذیه با شیر مادر را افزایش می‌دهد(۶).

در مطالعه دیگری در نایلندر، عدم انجام مراقبت‌های قبل از زایمان به عنوان یکی از عوامل کاهش تغذیه انحصاری با شیر مادر تا ۳ماهگی ذکر شده است(۱۵).

و در مطالعه‌ای در کوآلالمپور گزارش شده که در صورت ارایه آموزش‌های قبل از زایمان احتمال ادامه تغذیه انحصاری با شیر مادر بیشتر است(۱۶). ۶۴ نفر (۲۵/۲درصد) از زنان مورد مطالعه سن مساوی یا بیشتر از ۳۰ سال داشته‌اند که خطر انحصاری نبودن تغذیه کودک با شیر مادر در این گروه ۲۰ درصد بیشتر و تفاوت معنی‌داری بوده است.

در مطالعه نیوزیلند در مادران با سن کمتر از ۳۰ سال خطر انحصاری نبودن تغذیه کودک با شیر مادر بیشتر بوده است(۶) و در مطالعه‌ای در کوآلالمپور سن بالای ۲۷ سال عاملی برای افزایش احتمال تغذیه انحصاری با شیر مادر بوده است(۱۶).

ماه بود که در مطالعه‌ای مشابه در شهرستان بابل ۵/۳۴ در جمعیت روستایی بوده است(۱۴). نتایج این پژوهش در مقایسه با تحقیقات دیگران در سایر کشورها و نیز ایران نشانه خوب و امیدوارکننده‌ای از رفتار مادران در امر تغذیه انحصاری با شیر مادر در شهر زاهدان است و این نکته از آن جهت حائز اهمیت است که تغذیه انحصاری با شیر مادر تا ۶ماهگی تاثیر مستقیم در تامین سلامت جسمی کودک و پیشگیری از بروز عفونت‌های تنفسی و گوارشی که دو عامل شایع مرگ و میر کودکان زیر ۲ سال در کشورهای توسعه نیافرته می‌باشند دارد.

عوامل مختلفی با ادامه تغذیه انحصاری با شیر مادر تا ۶ماهگی رابطه دارند. که تابع شرایط اقلیمی، فرهنگی، اجتماعی می‌باشند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که تغذیه انحصاری با شیر مادر تا سن ۳ماهگی با هم‌اتاقی بودن مادر و نوزاد ارتباط معنی‌داری دارد و هم‌اتاق نبودن مادر و نوزاد پس از تولد خطر عدم تغذیه انحصاری را به میزان ۳۴/۸درصد افزایش می‌دهد. این رقم در مطالعه شهرستان بابل ۵۴درصد بوده است(۱۴) و در مطالعه‌ای در ایتالیا جدایی مادر و نوزاد به عنوان یک متغیر موثر بر مدت زمان تغذیه انحصاری با شیر مادر معرفی شده است(۱۲).

در نیوزیلند گزارش شد که هم‌اتاقی نبودن مادر را افزایش می‌دهد(۶) و مطالعه دیگری در هندوستان نشان داد که میزان تغذیه انحصاری با شیر مادر در صورت هم‌اتاقی بودن مادر و نوزاد بیشتر است(۵). لازم به ذکر است که در این مطالعه ۹۰/۹درصد از کودکان و مادران هم‌اتاق بوده‌اند که در مقایسه با سایر مطالعات رقم مطلوبی می‌باشد (در شهرستان بابل این رقم ۴/۷۶درصد بوده است) این امر

عامل موثر در کاهش دوره تغذیه انحصاری با شیر مادر و عوامل بروز آن

در بعضی از مطالعات جنس کودک و نیز شرایط اقليمی محل زندگی او به عنوان عامل موثر بر تغذیه انحصاری با شیر مادر ارتباط معنی‌داری با جنس و یا ملیت کودک نداشته است.

پیشنهادات

با توجه به نتایج به دست آمده در این مطالعه و مقایسه آن با سایر مطالعات به نظر می‌رسد آموزش و مراقبت مادران در دوران بارداری و قبل از زایمان و نیز اجرای طرح هم‌اتفاقی بودن مادر و نوزاد در زایشگاه‌های شهر زاهدان با موفقیت تبآ مطلوبی اجرا می‌شود با این حال ارایه آموزش‌هایی در زمینه بیماری‌های مادر و کودک و اصلاح باورهای غلط فرهنگی که باعث قطع شیر مادر با هر بیماری جزئی می‌شود ضروری به نظر می‌رسد.

مطالعاتی با جامعه پژوهش بزرگتر که در آن علل احتمالی قطع شیردهی مورد بررسی قرار گیرد، هم‌چنین انجام مطالعه مشابه در روستا، توصیه می‌شود.

تشکر و قدردانی

در پایان لازم می‌دانم از همکاری صمیمانه همکاران محترم مجله طیب شرق و سرکار خانم دادی تشکر و قدردانی نمایم.

در مطالعه‌ای در آفریقا^(۱۷) و نیز مطالعه بابل رابطه‌ای بین سن مادر و تغذیه انحصاری مشاهده نشده است^(۱۴).

۲۴ نفر (۹/۵ درصد) از مادران مورد مطالعه، شیردهی به کودک خود را به دلیل ابتلا به بیماری قطع کرده‌اند که نشان‌دهنده افزایش معنی‌دار خطر انحصاری بودن تغذیه با شیر مادر به میزان ۴۹/۳ درصد می‌باشد. در این مطالعه ۴۹/۳ درصد می‌باشد. در این مطالعه ۶/۳ درصد مادران بی‌سواد بودند که در مقایسه با مطالعه بابل (۱۹/۷ درصد) رقم بالایی است اما تفاوت معنی‌داری از نظر مدت زمان تغذیه انحصاری بین دو گروه بی‌سواد و باسواد مشاهده نشد که شاید علت آن را بتوان به وجود مرکز بهداشتی - درمانی و ارائه آموزش‌های اولیه مرتبط دانست.

تعداد زنان شاغل در این بررسی ۲۰ نفر (۹/۷ درصد) بوده است که براساس نتایج آماری سبب ایجاد تفاوت معنی‌داری در تغذیه انحصاری کودک نمی‌شود که احتمالاً به دلیل کم بودن درصد افراد شاغل در بین زنان مورد مطالعه بوده است. در مطالعه بابل میانگین دوره‌ای تغذیه انحصاری کودکانی که مادران آنها در خارج از منزل اشتغال داشته‌اند به میزان یک‌ماه کمتر از مادران خانه‌دار بوده است^(۱۴).

در مطالعه تایلند نیز شغل تمام وقت مادر به عنوان

References:

- ۱- مرندی ع. ر. تغذیه با شیر مادر، طب و تزکیه، ۱۳۷۳، شماره ۱۳ و ۱۴، صفحات ۲۳ تا ۵۰.
- ۲- فرزیان پور ف و جابر اللهی ن. در ترجمه: هافندر یونگ. آموزش تغذیه مادر و کودک. چاپ اول. موسسه انتشارات امیرکبیر، تهران. ۱۳۷۰. صفحه ۴۲ تا ۴۶ و ۱۷۵ تا ۲۸۸.
- ۳- مرندی ع. ر. نقش تغذیه با شیر مادر در رشد و بقاء کودک. بیض، ۱۳۷۱، شماره ۹، صفحه ۳۲ تا ۳۷.
- ۴- عزالدین ن، میرفخاری ف. شیر مادر بهترین غذا برای کودک. چاپ اول. موسسه کتاب همراه. وزارت بهداشت، اسلام و آموزش پژوهشی. ۱۳۷۶، صفحه ۵ تا ۷۰.

- 5- Kapil V, Verma D, et al. Breast feeding practices in schedule caste communities in Haryana State. Indian Pediatr 1994; 31(10): 1227-32.
- 6- Ford RP, Mitchell EA, et al . Factors adversely associated with breast feeding in New Zealand. J Pediatr Child Health 1994; 30(6): 483-89.
- 7- Barriuso Lapresa LM F, et al. Epidemiology of breast feeding in north – central Spain. An Esp Pediatr 1999; 50(3): 237.
- 8- Hakin IA, EL-Ashmawy LA. Breast feeding patterns in rural village in Giza, Egypt. Am J Public Health 1992; 82(5): 731-2.
- 9- Wijekoon AS, Thattil RO, Schernsul. First trimester feeding in a rural SriLankan population. Soc Sci Med 1995; 40(4): 443-49.
- 10- Suharyono Paul M. Breast feeding practices in Indonesia. Chung Hva Min Kuo Hsiao Erh Ko FHsueh Isa Chin 1997; 38(5): 334-44.
- 11- Picado JI, Oslon CM, Rasmussen Km. A combined methodology for understanding the duration of breast feeding the poor neighborhoods of Managua, Nicaragua. Rev Panama Salud Pblica 1997; 2(6): 398-407.
- 12- Fdella G, Di-Comite A, Marchian E, et al. Breast feeding duration and current neonate feeding practices in Emilia romagna. Italy Acta Pediatr 1999; 88(430): 23-6.

۱۳- مرندی ع ر، ملک افضلی ح، سمرودیان س. بررسی الگوی تغذیه شیرخواران در جمهوری اسلامی ایران. مجله فیض، ۱۳۷۰؛ شماره ۱، سال ۶، صفحات ۹-۲۰.

۱۴- حاجیان ک. بررسی شیوه تغذیه انحصاری با شیر مادر و برخی از عوامل موثر بر آن در جمعیت شهری و روستایی بابل در سال ۱۳۷۶. نامه دانشگاه مازندران، ۱۳۳۷؛ شماره ۱۹، صفحات ۱۲-۱۷.

15- Li Y, Kong L, Hlota M, et al. Breast feeding in Bangkok, Thailand. Current Status Maternal Knowledge Attitude and Social Support. Pediatr Int 1999; 41(6): 648-54.

16- Chye Jk, Zain Z, Lim WKLim CI. Breast feeding at 6 weeks and predictive factors. J Trop Pediatr 1997; 43(5): 287-92.

17- Eregie CO. Studies on exclusive breasts feeding; A report on associated factors in an Africa population. J Trop Pediatr 1998; 44(3): 172-3.